

Evenement **A Factory Night** in Brussel doet muziek uit de jaren tachtig herleven

De bands die een kwarteeuw later de hitlijst zouden halen

Het Brusselse kunstencentrum Plan K wordt vanavond nog eens ondergedompeld in de sfeer van de roemruchte eighties met een evenement rond Factory. Dat platenlabel uit Manchester werd met bands als Joy Division, New Order en Happy Mondays legendarisch. Dankzij Anton Corbijn's film *Control* is het label dezer dagen aan een heropleving toe.

DOOR DIRK STEENHAUT

BRUSSEL ● **Factory stond enkele jaren geleden ook al centraal in 24 Hour Party People van cineast Michael Winterbottom. Maar wat weinig nog weten is dat een flink deel van het Factoryverhaal zich eigenlijk in Brussel afspeelde. Ex-journalist Michel Duval stond negen jaar aan het hoofd van Factory Benelux.**

Vandaag woont Duval in Parijs, is hij directeur van Because Editions, een bedrijf dat een platenlabel, muziekuitgeverij en concertbureau omvat, en houdt hij zich bezig met artiesten als Manu Chao, Daft Punk, Justice en Charlotte Gainsbourg.

"In de late jaren zeventig - ik schreef toen voor het blad *En Attendant* - deed ik een interview met Frédéric Flamand van Plan K, een oude suikerraffinaderij die tot kunstencentrum was omgevormd", zegt hij. "Hij vertelde me over een optreden van Joy Division in Londen en daar trok ik naartoe, samen met een vriendin, Annik Honoré (*met wie zanger Ian Curtis later een buitenechtelijke relatie zou hebben, DS*). We waren onder de indruk van de show, raakten bevriend met de muzikanten en besloten hen in oktober 1979 naar Brussel te halen, samen met Cabaret Voltaire en William Burroughs. Het werd de eerste van een reeks Factory Nights die we vanaf toen in Plan K organiseerden."

Zo leerde Michel Duval de eigenlijke grondlegger van Factory kennen: de Britse

entrepreneur, conceptualist en tv-presentator Tony Wilson, die afgelopen zomer aan nierkanker overleed. "Tony was een genie, een visionair", herinnert Duval zich. "Voor mij was hij de Marcel Proust van de twintigste eeuw: intelligent, vindingrijk, bezielend en ontzettend gedreven."

Wilson, een intellectueel en academicus wiens wereld in 1976 op zijn kop was gezet door de anarchie van de punk, hechtte veel

De invloed van de indiebands op het Factorylabel is duidelijk hoorbaar in de sound van !!! en andere punkfunkcombo's

belang aan vormgeving. De unieke hoesontwerpen van Peter Saville zouden zijn label dan ook een sterke visuele identiteit zorgen. De platenbaas zag zijn bedrijfje als 'een laboratoriumexperiment in populaire kunst', maar in de pers werden Factorybands met enig sarcasme beschreven als 'downbeat people making uptempo music'. Dat belette

niet dat zowel OMD als James in geen tijd werden weggeplukt door majors met meer slagkracht en financiële middelen.

Op Wilsons voorstel richtten Michel Duval en Annik Honoré in november 1979 Factory Benelux op, met de single 'Shack Up' van A Certain Ratio als eerste release. "Het moederbedrijf in Manchester werkte zo traag dat het de productiviteit van zijn eigen artiesten niet kon volgen en kampte voortdurend met geldgebrek", aldus Duval. "Dus namen wij een deel van de groepen over en hielden we datzelfde jaar Les Disques du Crépuscule boven de doopvont, omdat we ook muziek wilden uitbrengen die niet bij het kunstige profiel van Factory paste."

Kwatongen beweren soms dat de Beneluxafdeling een vergaarbak was voor muzikanten die Factory UK niet meer zag zitten, maar Duval ontkent dat. "De beste platen verschenen weliswaar in het land waar het label was ontstaan, maar alle beslissingen werden genomen in gezamenlijk overleg. Alleen raakten ze het er in Manchester niet altijd over eens wat de moeite waard was. Dus gebeurde het dat wij, op voorspraak van iemand als Peter Hook (*bassist van New Order, DS*), Stockholm Monsters oppikten of een deel van de catalogus van The Durutti Column financierden."

Factory Benelux bracht tussen 1979 en maart 1988 werk uit van onder anderen Section 25, A Crispy Ambulance, Simon Topping, The Wake, Cabaret Voltaire en de Brusselse groep The Names, die met 'Calcutta' zelfs in Groot-Brittannië een cult-hit scoorde. De absolute bestseller was echter de *Everything's Gone Green EP* van New Order, waar internationaal een kleine 100.000 stuks van over de toonbank gingen.

In 1983 zou al blijken dat Factory zijn tijd ver vooruit was, toen indiebands als A Certain Ratio en Quando Quango zich nadrukkelijk tot de dansvloer bekeerden. Hun invloed is duidelijk hoorbaar in de sound van !!! en de vele punkfunkcombo's die vandaag de hitlijsten bevolken. Mochten de platen van die funky Factoryartiesten nu verschijnen, dan werden het ongetwijfeld

■ Dj Peter Hook van New Order en Joy Division draait vanavond in La Raffinerie du Plan K in Brussel.

■ Ook de Brusselse groep The Names, die met 'Calcutta' zelfs in Groot-Brittannië een cult-hit scoorde, speelt in Brussel.

commerciële voltreffers. "Misschien wel, maar ik heb in deze business geleerd dat het geen zin heeft achterom te kijken", zegt Duval. "Die muziek ontstond toen we de zwartgallige houding van de cold wave een beetje ontgroeid raakten en zin kregen om wat meer plezier te maken. We brachten veel tijd in New Yorkse discotheken door, waar we geprikkeld raakten door nieuwe, opzwepende ritmen en dat had zo zijn invloed op onze labelpolitiek."

Een jaar eerder hadden Tony Wilson en de leden van New Order in Manchester al de nachtclub Hacienda geopend. Mike Pickering, die ooit deel had uitgemaakt van de groep M People, was er actief als dj en draaide er in 1986 dansplaten die hij uit Chicago had meegebracht. Plots werd Factory de speerpunt van de Europese acid-housebeweging en ruilde het zijn arty imago in voor een iets hedonistischer profiel. Een en ander zou in de vroege jaren negentig culminereren in het succes van Happy Mondays en de Madchesterage.

Toch ging Factory kort daarna, in 1992, op

de fles. "Die mislukking was te wijten aan een combinatie van factoren", legt Michel Duval uit. "Gebrek aan businesservaring, te weinig promotie en marketing, stuitende nonchalance. Er werd te veel uitgebracht, de administratie werd op een amateuristische manier gevoerd en niemand hield de boekhouding in de gaten. De ambities waren onrealistisch en nevenprojecten zoals de Hacienda kostten handenvol geld."

Wilson zelf zou het wellicht anders hebben uitgelegd. "Het gaat me niet om het profijt maar om de vrijheid", was een van zijn favoriete uitspraken. En ook: "Some people make money, others make history." In dat laatste is hij alvast met brillen geslaagd.

A Factory Night (Once Again). Vanavond vanaf 19 uur in La Raffinerie du Plan K, Manchesterstraat 21, 1080 Brussel, met optredens van Section 25, The Names, Crispy Ambulance en Kevin Hewick, filmprojecties en een afterparty met dj's Peter Hook (New Order/Joy Division) en Martin Moscrop (A Certain Ratio).

50 Cent knalt door Vorst

Überrapper zet de puntjes op de i

BRUSSEL ● **Rapper 50 Cent bracht donderdag in Vorst de beste show die we al van hem zagen.**

FOTO: CIA JANSSEN

50 Cent is een van de karikaturen die onze tijd kleuren. Supergangster, superlover, superrapper... Alleen beweert de stripfiguur zelf dat hij het echte leven is. En dat zijn fans hem daarom zo op handen dragen. Toen de hiphopartiest in 2003 in Vorst passeerde, bracht hij nochtans een van de slechtste concerten die we ooit zagen. Niet het minst door de haperende tape die liefst drie keer opgestart moest worden. 50 Cent zat toen op het toppunt van zijn populariteit. Na die catastrofe gaven we geen halve euro meer voor zijn carrière, maar het gebeurde tastte nauwelijks zijn naam aan.

De klank was donderdag zonder meer optimaal en visueel werden de meeste songs gelardeerd met beelden uit de videoclip. Ondanks die uitvergrote versie van MTV kregen we niet het gevoel dat alles nep was. Geregeld zorgden gigantische knallen ervoor dat de schokgolven in het publiek niet alleen kwamen van een blik of een woord van de überrapper himself. Na vijftien minuten kreeg zijn deejay versterking van een viertal muzikanten. Ze gaven het geluid een nog stevigere groove mee en maakten zo dat 50 Cents verkleedpartijen minder potsierlijk overkwamen, al was de panamahoed die hij even droeg er ver over.

Dat laatste gold ook voor het zieke kanariegeel en het goedkope paars waarin het podium voortdurend baadde. Maar de man was goed bij stem en wilde duidelijk de puntjes

op de i zetten, zoals bleek uit een ijzersterk 'Windowshopper'. Fiddy stapelde bekende en minder bekende nummers op, waarbij de nadruk lag op zijn nieuwste cd *Curtis*. In de knappe hit 'Ayo Technology' was Justin Timberlake duidelijk herkenbaar in de beelden op de drie grote schermen. Ook 'I Get Money' gooide hoge ogen. De uitvoering van zijn favoriete song 'Die Tonight' liet dan weer horen dat hij nog altijd geen doetje is.

Nadien werd het podium verduisterd en grijnsde de dj: "Thank you for your money and goodnight." Maar voor de zaal echt op die provocatie kon reageren, gooide 50 Cent zich al op de bissen. Daarin verkondigde de 32-jarige ster zonder verpinken "If I can't do it, it can't be done". Humor van een overlever die het achterste van zijn tong nog niet heeft laten zien. (KOMM)

Robert Plant komt met Alison Krauss naar Vorst Nationaal

BRUSSEL ● Robert Plant, de zanger van Led Zeppelin, zal op 11 mei 2008 optreden in Vorst Nationaal. Dat kondigt hij aan op zijn website. Plant treedt er samen op met Alison Krauss, om hun in oktober uitgebrachte en alom geprezen cd *Raising Sand* te promoten. Ook producer T-Bone Burnett en de artiesten die meespeelden op het album zullen in Brussel het podium betreden.

Met de aankondiging van de Raising

Sand tour, net na het exclusieve reünieconcert van Led Zeppelin in de O2 in Londen, lijkt het alsof Plant de geruchten over een Led Zeppelintournee wil ontkennen. De promotie voor de tour met Alison Krauss is met het Led Zeppelinconcert alvast wel goed begonnen.

Raising Sand van Krauss en Plant werd onlangs door de *Sunday Times* nog verkozen tot album van het jaar. Ook de hitsingle 'Gone Gone Gone' doet het goed en

werd genomineerd voor een prestigieuze Grammy Award. Het optreden in Vorst maakt deel uit van een Europese tour die op 5 mei in Engeland begint en ook onder andere Parijs, Amsterdam, Stockholm en Oslo zal aandoen. Na het Europese luik volgt een tour door de Verenigde Staten.

Tickets voor het concert in Vorst Nationaal kosten tussen de 55 en 60 euro en zijn te bestellen via www.livenation.be en www.goformusic.be. (KOMM)

www.monty.be

Abattoir Fermé speelt Tourniquet
19, 20, 21 & 22 december

Voorspel op dinsdag met Bedrijf Zes
18 december

Montignystraat 3 | Antwerpen
03 238 91 81

DeMorgen
een open geest tolert meer

STAD ANTWERPEN